

[Halvgaard.]

løsning af problemet. Voldsmentaliteten breder sig også, ikke blot i frikvartererne, men også på vejen til og fra skole. Vi har utallige eksempler fra dagspressen, som tydeligt belyser problemet, og som i visse tilfælde har resulteret i, at børn har måttet overflyttes til andre skoler.

Derfor mit spørgsmål til undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er rigtigt, som hr. Halvgaard siger, at folkeskolelovens § 44 nævner, at der kan fastsættes almindelige regler om foranstaltninger til fremme af god orden i skolerne og om skolernes tilsyn med eleverne i skoletiden. Sådanne regler er derfor også fastsat i bekendtgørelse og i cirkulære af 25. marts 1976 om skolernes tilsyn med eleverne i folkeskolen. Det er de lokale skolemyndigheders og de enkelte læreres opgave at administrere reglerne i praksis i det daglige skoleliv.

Halvgaard (FP):

Jeg takker undervisningsministeren for svaret, men jeg må udtale skuffelse over, at ministeren viger tilbage i et så vigtigt spørgsmål; man næsten skyder ansvaret over på skolen. Kendsgerningen er jo imidlertid, at problemet er der i dag, og hvis ikke det løses, mener jeg, det får videre konsekvenser samfundsmæssigt set, idet det yderligere vil nedbryde respekten for lov og orden her i landet; vi har også inden for den sidste tid set eksempler på, hvordan loven overtrædes og der er uorden.

Jeg mener, at befolkningen, lærere, forældre og elever har krav på, at disse problemer løses hurtigst muligt. At det er et befolkningsønske, fremgår også tydeligt af en gallupundersøgelse, der blev foretaget i december 1975 og offentliggjort i Berlingske Tidende. Den viste, at den overvejende del af de adspurgte, omkring 70 pct., mente, at der gennemgående er for lidt disciplin i skolerne, samt at lærerne i dag skal have større mulighed for at gennemføre foranstaltninger til at skabe arbejdsro og orden.

Når man fra ministeriets side åbenbart ikke vil træffe de fornødne foranstaltninger til fremme af orden i skolerne ifølge § 44 i folkeskoleloven, vil jeg spørge undervisningsministeren, om det da ikke ville være muligt at give den enkelte skole større bemyndigelse til selv at træffe de fornødne forholdsregler til at genskabe arbejdsro og den fornødne disciplin.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Halvgaard nævnte, at de fornødne foranstaltninger ikke skulle være truffet, og jeg skal derfor nøjes med at gentage, at der er udsendt en bekendtgørelse og et cirkulære af 25. marts 1976, der vedrører disse problemer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Dohrmann* (FP) til socialministeren:

»Kan ministeren afkræfte, at to forhenværende justitsministre oven i deres ministerpension og fulde folketingsvederlag hver modtager 107.000 kr. over socialministeriets budget?«
(Spm. nr. 165).

Skriftlig begrundelse.

Den i spørgsmålet alarmerende oplysning om, at to folkevalgte politikere skulle oppebære mange gange den løn, en almindelig arbejder får, fremkommer i Ekstra Bladet den 8. december 1976: To forhenværende justitsministre med hver sin politiske farve deler nu smukt en toppost i centraladministrationen, så deres levestandard ikke forringes katastrofalt. Jobbet giver dem nemlig hver 107.000 kr. årligt oven i folketingsgagen.

Da Nathalie Lind i december 1973 blev justitsminister i Hartlingregeringen, sad hun i en stilling som ankechef i den sociale ankestyrelse.

Den netop afgåede socialdemokratiske justitsminister, Karl Hjortnæs, blev derefter konstitueret i Nathalie Linds ankechefstilling, da han efter sin korte, men glørværdige indsats som minister manglede noget at rive i.

Da Nathalie Lind ikke mere er justitsminister, er hun tilbage i ankechefstillingen. Hun er imidlertid stadig medlem af folketinget og kan derfor kun klare en halv ankechefstilling.

Da man af tekniske grunde ikke kan operere med halve ankechefer i styrelsen, fandt man det naturligt, at den resterende halve stilling blev varetaget af Karl Hjortnæs som konstitueret. De to forhenværende justitsministre kan herefter dele en årsgage på 214.000 kr.

Denne løsning på de to forhenværende ministres beskæftigelsesproblem er nu til behandling i folketingets præsidium, hvor Nathalie Lind har sæde, og i det udvalg under folketingets arbejdsmarkedsudvalg, der behandler sager vedrørende folketingsmedlemmers særlige ordninger, når de som tjenestemænd ikke fuldt ud kan passe deres tjenestemandstillinger.